द्रव्ययज्ञैर्यद्यमाणं दृष्ट्वा भूतानि बिभ्यति ।
एष माकरुणो हन्यादतज्ज्ञो ह्यसुतृब्ध्रुवं ॥ १० ॥
तस्माद्दैवोपपन्नेन मुन्यन्नेनापि धर्मवित् ।
संतुष्टो ऽहरहः कुर्यान्नित्यनैमित्तिकीः क्रियाः ॥ ११ ॥
विधर्मः परधर्मश्च आभास उपमाछलः ।
अधर्मशाखाः पञ्चेमा धर्मज्ञो ऽधर्मवत् त्यजेत् ॥ १२ ॥
धर्मबाधो विधर्मः स्यात् परधर्मो ऽन्यचोदितः ।
उपधर्मस्तु पाषण्डो दम्भो वा शब्दभिच्छलः ॥ १३ ॥
यस्त्विच्छया कृतः पुम्भिराभासो ह्याश्रमात् पृथक् ।
स्वभावविहितो धर्मः कस्य नेष्टः प्रशान्तये ॥ १४ ॥
धर्मार्थमपि नेहेत यात्रार्थं वाधनो धनं ।
अनीहानीहमानस्य महाहेरिव वृत्तिदा ॥ १५ ॥
संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मारामस्य यत् सुखं ।
कुतस्तत् कामलोभेन धावतो ऽर्थेहया दिशः ॥ १६ ॥
सदा संतुष्टमनसः सर्वाः शिवमया दिशः ।
शर्कराकण्टकादिभ्यो यथोपानत्पदः शिवं ॥ १७ ॥
संतुष्टः केन वा राजन् न वर्तेतापि वारिणा ।
औपस्थ्यजैह्म्यकार्पण्याद्गृहपालायते जनः ॥ १८ ॥
असंतुष्टस्य विप्रस्य तेजो विद्या तपो यशः ।
स्रवन्तीन्द्रियलौल्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते ॥ १९ ॥
कामस्यान्तं हि क्षुत्तृड्भ्यां क्रोधस्यैतत् फलोदयात् ।
जनो याति न लोभस्य जित्वा भुक्त्वा दिशो भुवः ॥ २० ॥